

ישראל לוייטוֹן¹⁹, זאב באכר²⁰, מאיר איש-שלומּוֹן²¹, יעקב לוייטרבּוֹר²², הורייבּיךְ-דרבן²³, משה שואבּוֹן²⁴, ישראל אברהמס²⁵, נורֶן²⁶ מרמורשטיין²⁷, כולם מצניעים על פירושו של רשיי וחו לא²⁸.

3. „כִּי יַד עַל כֵּס יְהוָה“ – עניות הקהיל בקדיש

הדרש על הפסוק הנ"ל, שהונח ביסוד פירוש הקדיש²⁹, לא נשאר מוגבל בתחום הפרשנות גרידא, אלא מצא את ביטויו במישור המעשה: הוא שימש עניות הציבור לפניו אמרת החון „אמן יהא שםיה רבא“. פרישן הירושלמי, ר' אלעזר אוקרי (נפטר 1600³⁰) ב„ספר חרדים“ (נתחבר 1588) כותב³¹:

מצathi בת"ז (= בתיקוני זהה) דכשיש"ץ אומר קדיש אומרים הציבור,
„ויאמר כי יד על כס יהה מלחמה לה בעמלק [צדך דר]“, יה"כ עניין
„אמן יהא שםיה רבא“. וכן העידו הזקנים שהיה מנהג זה

19. ראה: Israel Lewy, Über einige Fragmente aus der Mischna des Abba Saul, Berlin 1876, p. 23

20. Wilhelm Bacher, Die Agada der Tannaiten, II (1890), p. 367.

21. בביורו „מאיר עין“ למגילתה שם, עמ' לו, העירה 16.

22. ראה: J. E., ברך 11, עמ' 78.

23. שם (הערה 18).

24. בתרגומו הצרפתי של הירושלמי, ח"ב, עמ' 6, הערה 3.

25. Israel Abrahams, Studies in Pharisaism, etc., 2nd Series, New York, 1967, pp. 174-175

26. G. F. Moore, Judaism, II, p. 110, note 4

27. Studies in Jewish Theology, Oxford 1950, p. 111

28. ויש לציין שמהרש"א בחדושי אגדות, שבת שם, קו הצעיר פיריש אלטראנטיבי והיא, שוגם אבא שאיל גור „וأنיהו“ מלשונו „נוו“, אלא שהוא פיריש התגנה לפני במשים. וכבר קדמו בזה מפרש הירושלמי, ר' שלמה סיריליאו, יבוזמה לזה פיריש גם ר' אליהו בן יהודה ליב פולדא, לירושלמי פאה, שם. [בשעת ההגהה: ראה גם י"א אפרתי ב, ערכיו המילון החדש לספרית חז"ל" (בעריכת מ"צ קדרי). ברך ב, עמ' 16: ואילך, הסביר כי השורש „גונה“ משמש כאן בהיראת „דמיה“. י"ע].

29. ראה מאמרי פרק ט. ובנוגע לגימטריה „מלך“ – „כס יה“, שם פרק י.

30. ראה: שאול ליברמן, מהו על מפרשין קדמיגים לירושלמי, ספר היובל לכבוד אלכסנדר מארכס, ניו-יירק תש"י, חלק העברי, עמ' שה.

31. ספר חרדים, פרק ד (מ"ע מה"ת התלויות בפה יבנה יאפשר לקיימו בכל יום). איתת כא (מהדר' ורשה 1879, יג ע"א).

32. לא הצליחי למצוא זאת בתיקני הוהר. מה שכן מצאתי הוא שבתקומת תיקוני הוהר (מחדורת ראיינו מרגלית, עמ' 25) מזכיר: „ובגין דא אמרין בקדיש ועתה יגדל נא כח יי“, ובtopicו איתה פיסקה מתפרק הפסוק ממשית. אולם לא נזכר ששימש עניות הקהיל בקדיש.